

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 3 czerwca 2025 r.
(OR. en)

9718/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0136(NLE)

TELECOM 176
CYBER 153

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	3 czerwca 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 265 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 265 final.

Załącznik: COM(2025) 265 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.6.2025 r.
COM(2025) 265 final

2025/0136 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności

UZASADNIENIE

(1) KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 ustanawiającym zharmonizowane przepisy dotyczące sztucznej inteligencji („akt w sprawie sztucznej inteligencji”)¹ Unia przyjęła pierwsze kompleksowe unormowania w sprawie sztucznej inteligencji i ustanowiła standard normatywny w skali światowej. Akt w sprawie sztucznej inteligencji, który wszedł w życie dnia 1 sierpnia 2024 r., w pełni harmonizuje przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu, oddawania do użytku oraz wykorzystywania systemów sztucznej inteligencji w państwach członkowskich² w celu promowania innowacji i szerszego upowszechnienia wiarygodnej sztucznej inteligencji, przy jednoczesnej ochronie zdrowia, bezpieczeństwa i praw podstawowych, w tym demokracji, praworządności i środowiska.

Różne organizacje międzynarodowe, w tym Rada Europy, również zintensyfikowały działania na rzecz regulacji sztucznej inteligencji, uznając jej transgraniczny charakter i potrzebę współpracy międzynarodowej, aby sprostać wspólnym wyzwaniom związanym z tymi technologiami.

W okresie od czerwca 2022 r. do marca 2024 r. Komitet ds. Sztucznej Inteligencji (CAI)³ Rady Europy opracował prawnie wiążącą konwencję ramową (zwaną dalej „konwencją”) w celu przeciwdziałania potencjalnym zagrożeniom, jakie sztuczna inteligencja stwarza dla praw człowieka, demokracji i praworządności.

Dnia 17 maja 2024 r. Komitet Ministrów Rady Europy przyjął tekst konwencji⁴, zgodził się na otwarcie konwencji do podpisu w Wilnie (Litwa) dnia 5 września 2024 r. i wezwał członków Rady Europy, inne państwa trzecie, które uczestniczyły w redagowaniu konwencji, oraz Unię do rozważenia jej podpisania przy tej okazji, przypominając jednocześnie, że do konwencji mogą przystąpić również inne państwa niebędące członkami Rady Europy⁵.

Unia podpisała konwencję w dniu 5 września 2024 r. po przyjęciu decyzji Rady (UE) 2024/2218 z dnia 28 sierpnia 2024 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności⁶. Przy tej okazji konwencja została również podpisana przez Andorę, Czarnogórę, Gruzję, Islandię, Izrael, Norwegię, Republikę Mołdawii, San Marino, Stany Zjednoczone Ameryki i Zjednoczone Królestwo. Jest ona otwarta do podpisu dla innych państw członkowskich Rady Europy i państw niebędących członkami Rady Europy, które uczestniczyły w jej opracowaniu na dowolnym etapie. Po wejściu w życie konwencji

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji).

² Akt w sprawie sztucznej inteligencji, motywy 1 i 8.

³ [Decyzja dotycząca prac CAI podjęta na 132. sesji Komitetu Ministrów Rady Europy – działania następcze, CM/Inf\(2022\)20, DD\(2022\)245.](#)

⁴ Konwencja ramowa Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności, Wilno, 5.IX.2024, CETS 225.

⁵ CM/Del/Dec(2024)133/4.

⁶ Decyzja Rady (UE) 2024/2218 z dnia 28 sierpnia 2024 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności, ST/12385/2024/INIT, Dz.U. L, 2024/2218.

Komitet Ministrów Rady Europy może, z zastrzeżeniem procedury określonej w art. 31 konwencji, zaprosić do przystąpienia do konwencji którekolwiek państwo niebędące członkiem Rady Europy, które nie uczestniczyło w opracowaniu konwencji.

W tym kontekście celem niniejszego wniosku dotyczącego decyzji Rady jest rozpoczęcie procesu zawarcia konwencji w imieniu Unii na warunkach określonych w decyzji Rady (UE) 2024/2218 upoważniającej do podpisania konwencji. Zawarcie pierwszego międzynarodowego porozumienia w sprawie sztucznej inteligencji stanowi dla Unii cenną okazję do wsparcia wspólnego podejścia do regulacji sztucznej inteligencji na szczeblu międzynarodowym i zapewnienia ram współpracy z członkami Rady Europy i państwami trzecimi, które stają się stronami konwencji.

- **Treść konwencji**

Celem konwencji jest zapewnienie, aby działania w ramach cyklu życia systemów sztucznej inteligencji były w pełni zgodne z prawami człowieka, demokracją i praworządnością.

Strony konwencji będą musiały ją wdrożyć za pomocą odpowiednich środków ustawodawczych, administracyjnych lub innych środków w celu nadania skuteczności jej postanowieniom, zgodnie ze stopniowym i zróżnicowanym podejściem, w zależności od dotkliwości i prawdopodobieństwa wystąpienia niekorzystnych wpływów. Konwencję należy wdrożyć w Unii wyłącznie aktem w sprawie sztucznej inteligencji, który w pełni harmonizuje przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu, oddawania do użytku oraz wykorzystywania systemów sztucznej inteligencji, oraz innym odpowiednim unijnym dorobkiem prawnym, w stosownych przypadkach.

Zakres konwencji obejmuje systemy sztucznej inteligencji potencjalnie kolidujące z prawami człowieka, demokracją i praworządnością, przy zastosowaniu zróżnicowanego podejścia. Zasady i obowiązki przewidziane w konwencji będą miały zastosowanie do działań organów publicznych lub podmiotów prywatnych działających w ich imieniu podejmowanych w ramach cyklu życia systemów sztucznej inteligencji. Jeżeli chodzi o sektor prywatny, strony są zobowiązane do przeciwdziałania zagrożeniom i wpływom wynikającym z działań podmiotów prywatnych w ramach cyklu życia systemów sztucznej inteligencji w sposób zgodny z przedmiotem i celem konwencji, ale mają wybór, czy zastosować zobowiązania wynikające z konwencji, czy też wprowadzić inne odpowiednie środki. Do niniejszego wniosku dotyczącego decyzji Rady załącza się projekt oświadczenia, na mocy którego Unia, za pośrednictwem aktu w sprawie sztucznej inteligencji i innego odpowiedniego unijnego dorobku prawnego, zobowiązuje się wdrożyć zasady i obowiązki określone w rozdziałach II-VI konwencji w odniesieniu do działań podmiotów prywatnych wprowadzających do obrotu, oddających do użytku i wykorzystujących systemy sztucznej inteligencji w Unii.

Działania dotyczące sztucznej inteligencji związane z bezpieczeństwem narodowym wyłącza się z zakresu konwencji przy założeniu, że w każdym przypadku muszą one być prowadzone w sposób zgodny z mającym zastosowanie międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka oraz z poszanowaniem demokratycznych instytucji i procesów. Z zakresu konwencji wyłącza się również działania badawczo-rozwojowe dotyczące systemów sztucznej inteligencji, które nie zostały jeszcze udostępnione do wykorzystania, chyba że testy lub podobne działania mogą kolidować z prawami człowieka, demokracją i praworządnością. Zgodnie ze Statutem Rady Europy kwestie związane z obroną narodową nie wchodzą w zakres konwencji.

Konwencja przewiduje ponadto zestaw ogólnych zobowiązań i podstawowych zasad, w tym ochronę godności ludzkiej i autonomii osoby, a także wspieranie równości i niedyskryminacji.

Nakazuje ponadto poszanowanie prywatności i ochrony danych osobowych, a także przejrzystość i nadzór w celu zapewnienia rozliczalności i odpowiedzialności. Ustanowiono również zasadę poświęconą bezpiecznym innowacjom i eksperymentom w kontrolowanych środowiskach.

W specjalnym rozdziale poświęconym środkom odwoławczym przewidziano również zestaw środków mających na celu zapewnienie prawa do skutecznych środków odwoławczych w przypadku naruszeń praw człowieka wynikających z działań w ramach cyklu życia systemów sztucznej inteligencji. Rozdział ten obejmuje również skuteczne gwarancje i zabezpieczenia procesowe dla osób, których prawa zostały w znacznym stopniu naruszone przez wykorzystanie systemów sztucznej inteligencji. Ponadto osoby fizyczne powinny być informowane, że wchodzi w interakcję z systemem sztucznej inteligencji, a nie z człowiekiem.

Konwencja zawiera również rozdział dotyczący środków oceny i ograniczania ryzyka oraz niekorzystnych wpływów, które to środki należy przeprowadzić w sposób iteracyjny, tak aby zidentyfikować rzeczywisty i potencjalny wpływ na prawa człowieka, demokrację i praworządność oraz wprowadzić odpowiednie środki zapobiegawcze i łagodzące.

Ponadto konwencja stanowi, że strony powinny ocenić potrzebę wprowadzenia zakazów lub moratoriów w odniesieniu do niektórych zastosowań systemów sztucznej inteligencji uznawanych za niezgodne z poszanowaniem praw człowieka, funkcjonowaniem demokracji lub praworządnością.

Konwencja przewiduje mechanizm działań następczych w ramach Konferencji Stron, składającej się z przedstawicieli stron, która będzie prowadzić okresowe konsultacje w celu ułatwienia skutecznego stosowania i wdrażania konwencji.

W konwencji przewidziano również mechanizm współpracy międzynarodowej zarówno między stronami konwencji, jak i w stosunkach z państwami trzecimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami, aby osiągnąć cel konwencji.

Każda ze stron powinna ponadto ustanowić lub wyznaczyć na szczeblu krajowym co najmniej jeden skuteczny mechanizm nadzoru nad przestrzeganiem zobowiązań wynikających z konwencji, zgodnie z nadaniem skuteczności przez strony.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Konwencja określa ogólne zasady i obowiązki w zakresie ochrony praw człowieka, demokracji i praworządności, które są w pełni spójne i zgodne z celami aktu w sprawie sztucznej inteligencji, oraz szczegółowe wymogi dotyczące systemów sztucznej inteligencji i obowiązki nałożone na dostawców i podmioty wdrażające takie systemy.

Definicja systemu sztucznej inteligencji w konwencji jest w pełni zgodna z definicją zawartą w akcie w sprawie sztucznej inteligencji, ponieważ obie definicje opierają się na definicji takich systemów zawartej w zasadach dotyczących sztucznej inteligencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju⁷, co zapewnia wspólne zrozumienie tego, które technologie cyfrowe stanowią sztuczną inteligencję.

⁷ Definicja „systemu sztucznej inteligencji” OECD została zaktualizowana 8 listopada 2023 r.[C(2023)151 i C/M(2023)14, poz. 218] w celu zapewnienia, aby była nadal dokładna pod względem technicznym i odzwierciedlała rozwój technologiczny, w tym w odniesieniu do generatywnej sztucznej inteligencji.

Zarówno konwencja, jak i akt w sprawie sztucznej inteligencji są również zgodne z opartym na analizie ryzyka podejściem do regulacji systemów sztucznej inteligencji i zawierają szczegółowe przepisy dotyczące ocen ryzyka i skutków oraz środków zmniejszających ryzyko. Akt w sprawie sztucznej inteligencji obejmuje w szczególności szereg odpowiednich zakazów i przypadków wysokiego ryzyka związanego z użyciem systemów sztucznej inteligencji we wszystkich sektorach publicznych i prywatnych, w tym w obszarze demokracji i wymiaru sprawiedliwości. Szczegółowe przepisy i procedury określone w akcie w sprawie sztucznej inteligencji dotyczące opracowywania, wprowadzania do obrotu i wdrażania systemów sztucznej inteligencji w tych obszarach zapewnią zatem poszanowanie praw podstawowych, demokracji i praworządności przez cały cykl życia sztucznej inteligencji.

Konwencja zawiera zasady i obowiązki już objęte aktem w sprawie sztucznej inteligencji, takie jak środki ochrony praw człowieka, bezpieczeństwo i niezawodność, rozliczalność i odpowiedzialność, zarządzanie danymi i ochrona danych, przejrzystość i nadzór, równość i niedyskryminacja, umiejętności cyfrowe.

Przejrzystość jest kolejnym wspólnym elementem obu instrumentów prawnych i obejmuje m. in. środki pozwalające na identyfikację treści generowanych przez sztuczną inteligencję oraz powiadamianie osób wchodzących w interakcję z systemami sztucznej inteligencji. Oba instrumenty prawne obejmują również odpowiednie przepisy dotyczące ocen ryzyka i skutków oraz zarządzania ryzykiem, rejestrowania zdarzeń, ujawniania (upoważnionym organom i władzom oraz, w stosownych przypadkach, zainteresowanym osobom), identyfikowalności i wyjaśnialności, bezpiecznych innowacji i eksperymentów w kontrolowanych środowiskach, a także zestaw środków umożliwiających skorzystanie z praw do skutecznych środków odwoławczych, w tym prawo do żądania i uzyskania informacji i złożenia skargi do właściwego organu, a także gwarancje proceduralne.

System nadzoru przewidziany w konwencji jest również w pełni spójny z kompleksowym systemem zarządzania i egzekwowania określonym w akcie w sprawie sztucznej inteligencji, który obejmuje egzekwowanie przepisów na szczeblu unijnym i krajowym, z procedurami spójnego wdrażania przepisów unijnych we wszystkich państwach członkowskich. W szczególności konwencja przewiduje co najmniej jeden skuteczny mechanizm nadzoru na szczeblu krajowym, w ramach którego obowiązki wykonuje się w sposób niezależny i bezstronny, oraz obejmujący niezbędne uprawnienia, wiedzę fachową i zasoby w celu skutecznego wypełniania zadań w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem zobowiązań wynikających z konwencji, zgodnie z nadaniem skuteczności przez strony.

Chociaż akt w sprawie sztucznej inteligencji będzie miał zastosowanie do systemów sztucznej inteligencji wprowadzanych do obrotu, oddawanych do użytku lub wykorzystywanych w Unii, konwencja ma szerszy zasięg geograficzny i obejmuje członków Rady Europy i państwa trzecie na całym świecie, które mogą stać się stronami konwencji. Konwencja stanowi zatem wyjątkową okazję do wspierania wiarygodnej sztucznej inteligencji poza Unią w ramach pierwszego prawnie wiążącego traktatu międzynarodowego opartego na podejściu w zdecydowany sposób uwzględniającym prawa człowieka w kontekście regulacji sztucznej inteligencji.

Zarówno konwencja, jak i akt w sprawie sztucznej inteligencji są integralną częścią podejścia regulacyjnego do sztucznej inteligencji, zawierają spójne i wzajemnie wzmacniające się zobowiązania na wielu szczeblach międzynarodowych oraz mają wspólny cel, jakim jest zapewnienie wiarygodnej sztucznej inteligencji.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Konwencja ma również wspólne cele z innymi politykami i prawodawstwem Unii, które zmierzają do wdrożenia praw podstawowych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej⁸.

W szczególności zasada równości i niedyskryminacji zapisana w konwencji jest w pełni zgodna z prawodawstwem Unii dotyczącym niedyskryminacji i będzie sprzyjać uwzględnianiu kwestii równości w projektowaniu, rozwoju i wykorzystywaniu systemów sztucznej inteligencji oraz skutecznemu wdrażaniu zakazu dyskryminacji, jak przewidziano w mającym zastosowanie prawie międzynarodowym i krajowym stron.

Konwencja jest ponadto zgodna z unijnym dorobkiem prawnym w zakresie ochrony danych, w tym z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych⁹, w odniesieniu do podstawowych praw do prywatności i ochrony danych osobowych, ze skutecznymi gwarancjami i zabezpieczeniami, które muszą być stosowane w odniesieniu do osób fizycznych, zgodnie z mającymi zastosowanie krajowymi i międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi stron.

Środki przewidziane w konwencji mające na celu ochronę procesów demokratycznych stron w kontekście działań w ramach cyklu życia systemu sztucznej inteligencji są w pełni zgodne z celami i szczegółowymi przepisami aktu o usługach cyfrowych¹⁰ (oraz Kodeksu postępowania w zakresie zwalczania dezinformacji¹¹), który reguluje świadczenie usług pośrednich w Unii w celu zapewnienia bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie środowiska internetowego, w którym przestrzega się praw podstawowych, w tym prawa do wolności wypowiedzi i prawa do otrzymywania i przekazywania informacji. Środki te są również spójne z rozporządzeniem w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej¹², które zawiera szczególny wymóg przejrzystości w przypadku wykorzystywania systemów sztucznej inteligencji do rozpowszechniania reklam politycznych. Środki te są ponadto spójne z obszarami polityki Unii w zakresie demokracji, wolnych i uczciwych wyborów oraz odporności procesów wyborczych¹³, w tym z europejskim planem działania na rzecz demokracji z 2020 r.¹⁴, Pakietem legislacyjnym dotyczącym umacniania demokracji i uczciwości wyborów¹⁵, a ostatnio pakietem na rzecz obrony demokracji z 2023 r.¹⁶

Konwencja jest spójna z ogólną strategią cyfrową UE, jeśli chodzi o wkład w promowanie technologii przynoszącej korzyści ludziom, czyli jednym z trzech głównych filarów kierunków i celów polityki ogłoszonych w komunikacie „Kształtowanie cyfrowej przyszłości

⁸ Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych), Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1.

¹¹ [Unijny kodeks postępowania w zakresie zwalczania dezinformacji | Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy](#).

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej, PE/90/2023/REV/1, Dz.U. L, 2024/900, 20.3.2024.

¹³ [Ochrona demokracji – Komisja Europejska \(europa.eu\)](#)

¹⁴ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/new-push-european-democracy/protecting-democracy_pl.

¹⁵ https://commission.europa.eu/publications/reinforcing-democracy-and-integrity-elections-all-documents_pl.

¹⁶ Komunikat Komisji w sprawie obrony demokracji, COM(2023) 630 final.

Europy”¹⁷. Komunikat ten ma na celu zapewnienie, aby sztuczną inteligencję rozwijano z poszanowaniem praw człowieka i w sposób zwiększający zaufanie ludzi do tej technologii, tak aby budować Europę na miarę ery cyfrowej i aby kolejne lata można było nazwać cyfrową dekadą¹⁸.

Ponadto Europejska deklaracja praw i zasad cyfrowych w cyfrowej dekadzie¹⁹ zawiera szereg praw i zasad cyfrowych, które są zgodne z celami i zasadami konwencji, przy czym oba instrumenty promują podejście w zdecydowany sposób uwzględniające prawa człowieka w kontekście technologii.

Konwencja jest również spójna ze strategią UE na rzecz praw dziecka²⁰ oraz europejską strategią na rzecz lepszego internetu dla dzieci (BIK+)²¹, których celem jest zapewnienie dzieciom ochrony i szacunku oraz wzmocnienie ich pozycji w internecie, aby mogły stawić czoła wyzwaniom związanym z nowymi wirtualnymi światami i sztuczną inteligencją.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wniosek dotyczący decyzji upoważniającej do zawarcia konwencji w imieniu Unii przedkłada się Radzie zgodnie z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE.

Proceduralna podstawa prawna decyzji Rady – art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE – przewiduje decyzję Rady w sprawie zawarcia umowy na wniosek Komisji jako negocjatora; w przypadku umowy dotyczącej dziedziny, do której stosuje się zwykłą procedurę ustawodawczą, wymagana jest zgoda Parlamentu Europejskiego. Art. 218 ust. 8 akapit pierwszy TFUE przewiduje głosowanie większością kwalifikowaną w celu przyjęcia decyzji Rady.

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści umowy. Zgodnie z orzecznictwem w przypadku gdy analiza środka prawnego UE wykaże, że wyznaczono mu dwa cele lub ma on dwa elementy składowe, i jeden z tych celów lub elementów składowych można zidentyfikować jako główny lub dominujący, podczas gdy drugi jest jedynie pomocniczy, wówczas środek ten należy wydać na jednej podstawie prawnej, tj. na tej podstawie, która jest właściwa z racji głównego lub dominującego celu lub elementu składowego. Jeżeli w wyjątkowych przypadkach zostanie ustalone natomiast, że dany środek prawny ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są związane w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych, w związku z czym zastosowanie mają różne postanowienia Traktatu, środek ten powinien być oparty na różnych, odpowiadających tym celom i elementom podstawach prawnych.

Jeżeli chodzi o materialną podstawę prawną, zakres przedmiotowy konwencji pokrywa się z zakresem przedmiotowym aktu w sprawie sztucznej inteligencji, w tym w odniesieniu do wyłączenia z zakresu systemów sztucznej inteligencji wykorzystywanych wyłącznie do działań badawczo-rozwojowych, dotyczących bezpieczeństwa narodowego i działań

¹⁷ Komunikat Komisji „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy”, COM(2020) 67 final.

¹⁸ Komunikat Komisji „[Cyfrowy kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie](#)”, COM(2021) 118 final.

¹⁹ [Europejska deklaracja praw i zasad cyfrowych w cyfrowej dekadzie](#), COM(2022) 28 final.

²⁰ Komunikat Komisji „Strategia UE na rzecz praw dziecka”, COM(2021) 142 final.

²¹ Komunikat Komisji „Cyfrowa dekada dla dzieci i młodzieży: nowa europejska strategia na rzecz lepszego internetu dla dzieci (BIK+)”, COM(2022) 212 final.

wojskowych. Powyższa analiza wykazuje również, że zasady i obowiązki określone w konwencji są w dużej mierze objęte oraz pokrywają się z bardziej szczegółowymi wymogami dotyczącymi systemów sztucznej inteligencji oraz szczególnymi obowiązkami dostawców i podmiotów stosujących takie systemy wynikającymi z aktu w sprawie sztucznej inteligencji. Jeżeli Rada przyjmie proponowaną decyzję, a Unia zawrze konwencję, akt w sprawie sztucznej inteligencji będzie stanowił pierwotne prawo UE służące wdrożeniu konwencji do porządku prawnego UE z w pełni zharmonizowanymi przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu, oddawania do użytku i wykorzystywania systemów sztucznej inteligencji w Unii, które to przepisy stosuje się bezpośrednio w państwach członkowskich, chyba że akt w sprawie sztucznej inteligencji wyraźnie stanowi inaczej²².

Biorąc pod uwagę, że zakres i cele konwencji są dostosowane do zakresu i celów aktu w sprawie sztucznej inteligencji i w pełni z nimi spójne oraz że oba instrumenty prawne w znacznym stopniu się pokrywają, materialną podstawą prawną zawarcia konwencji jest art. 114 TFUE, który stanowi zasadniczą podstawę prawną aktu w sprawie sztucznej inteligencji.

Charakter umów międzynarodowych (zawartych „wyłącznie przez UE” lub „mieszanych”) jest uzależniony od zgodności przedmiotu konkretnej umowy z kompetencjami wyłącznymi lub dzielonymi UE.

Art. 3 ust. 2 TFUE stanowi, że Unia ma wyłączne kompetencje *do zawierania umów międzynarodowych (...) w zakresie, w jakim ich zawarcie może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres*. Umowa międzynarodowa może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres, jeśli obszar objęty umową pokrywa się lub jest w dużym stopniu objęty prawem Unii²³.

Zakres podmiotowy konwencji jest w pełni zgodny z aktem w sprawie sztucznej inteligencji, ponieważ oba instrumenty prawne zasadniczo obejmują zarówno podmioty publiczne, jak i prywatne (przy fakultatywnym stosowaniu zasad i obowiązków konwencji wobec podmiotów prywatnych innych niż podmioty działające w imieniu organów publicznych), natomiast zakres przedmiotowy obu instrumentów prawnych wyłącza z obowiązujących przepisów działania dotyczące sztucznej inteligencji związane wyłącznie z bezpieczeństwem narodowym, wojskowością i badaniami naukowymi.

Biorąc pod uwagę, że zakres podmiotowy i przedmiotowy konwencji pokrywa się z zakresem podmiotowym i przedmiotowym aktu w sprawie sztucznej inteligencji, zawarcie konwencji może wpływać na wspólne zasady unijne lub zmienić ich zakres w rozumieniu art. 3 ust. 2 TFUE. W związku z tym należy uznać, że Unia posiada wyłączną kompetencję zewnętrzną do zawarcia konwencji, a konwencja powinna zostać zawarta w imieniu Unii jako umowa zawarta „wyłącznie przez UE”, ponieważ podpisano ją zgodnie z upoważnieniem udzielonym w decyzji Rady (UE) 2024/2218.

²² Zob. art. 1 i motyw 1 aktu w sprawie sztucznej inteligencji.

²³ Np. sprawa C-114/12, Komisja/Rada (prawa pokrewne organizacji nadawczych), ECLI:EU:C:2014:2151, pkt 68–69; opinia 1/13 w sprawie przystąpienia państw trzecich do konwencji haskiej, EU:C:2014:2303, pkt 71–74; sprawa C-66/13, Green Network, EU:C:2014:2399, pkt 27–33; opinia 3/15 w sprawie Traktatu z Marrakeszu o ułatwieniu dostępu do opublikowanych utworów osobom niewidomym, słabowidzącym i osobom z niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznanie się z drukiem, ECLI:EU:C:2017:114, pkt 105–108.

- **Proporcjonalność**

Konwencja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów politycznych w zakresie opracowania spójnego podejścia do regulacji sztucznej inteligencji na szczeblu międzynarodowym.

Konwencja ustanawia ogólne ramy prawne dotyczące sztucznej inteligencji, które umożliwiają elastyczność, pozostawiając stronom konkretne opracowanie ram wdrażania. Podejście oparte na analizie ryzyka zapewnia ponadto proporcjonalność przepisów i umożliwia zróżnicowanie środków wykonawczych proporcjonalnie do ryzyka, w podobny sposób jak w akcie w sprawie sztucznej inteligencji.

- **Wybór instrumentu**

Wybrany instrumentem jest wniosek dotyczący decyzji Rady zgodnie z art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Prawa podstawowe**

Celem konwencji jest przeciwdziałanie potencjalnym zagrożeniom i szkodom dla praw człowieka poprzez zapewnienie, aby działania w ramach cyklu życia systemów sztucznej inteligencji były zgodne z zasadami poszanowania praw człowieka, demokracji i praworządności, przy jednoczesnym uznaniu potencjału sztucznej inteligencji w zakresie ochrony i ułatwiania korzystania z tych praw w środowisku cyfrowym oraz poprawy dobrostanu społecznego i środowiskowego oraz postępu technologicznego.

Konkretne zasady i obowiązki przewidziane w konwencji mają na celu ochronę i poszanowanie praw człowieka zapisanych w wielu międzynarodowych i regionalnych instrumentach²⁴, mających zastosowanie do stron, w tym w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i instrumentach międzynarodowych dotyczących praw człowieka, które Unia zawarła.

Konwencja ustanawia zatem wspólne normy minimalne stosowania ochrony praw człowieka w kontekście sztucznej inteligencji, gwarantując jednocześnie dotychczasową ochronę praw człowieka i umożliwiając stronom zapewnienie szerszej ochrony za pomocą bardziej rygorystycznych zabezpieczeń.

4. WPLYW NA BUDŻET

Konwencja przewiduje wkłady finansowe państw trzecich niebędących członkami na rzecz działań Konferencji Stron. Wszyscy członkowie Rady Europy wniosą wkład z budżetu regularnego Rady Europy zgodnie ze Statutem Rady Europy, natomiast strony, które nie są

²⁴ Takich jak Powszechna deklaracja praw człowieka z 1948 r., Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z 1950 r. (ETS nr 5), Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 1966 r., Europejska karta społeczna z 1961 r. (ETS nr 35), a także odpowiednie protokoły do nich oraz Europejska karta społeczna z 1996 r. (zrewidowana) (ETS nr 163), Konwencja ONZ o prawach dziecka z 1989 r. oraz Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych z 2006 r.

członkami, wniosą wkłady pozabudżetowe. Składkę strony niebędącej członkiem Rady Europy ustala wspólnie Komitet Ministrów i zainteresowana strona niebędąca członkiem Rady Europy.

Konwencja nie koliduje z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi stron regulującymi kompetencje budżetowe i procedury dotyczące środków budżetowych. Konwencja ramowa nie określa formy, w jakiej ustala się wkłady, w tym kwoty i zasady, stron, które nie są członkami Rady Europy. Podstawą prawną wkładu tych stron będzie sama konwencja ramowa oraz akt lub akty ustanawiające ten wkład²⁵.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Konferencja Stron, w skład której wchodzi przedstawiciele stron, będzie monitorowała skuteczne wdrażanie konwencji przez strony i sformułuje w tym celu konkretne zalecenia. Konferencja Stron rozważy również ewentualne poprawki do konwencji.

Każda ze stron będzie musiała przedłożyć Konferencji Stron sprawozdanie w ciągu pierwszych dwóch lat od przystąpienia, a następnie w regularnych odstępach czasu, zawierające szczegółowe informacje na temat środków wprowadzonych w celu wdrożenia konwencji. Strony zachęca się ponadto do współpracy na rzecz realizacji celów konwencji. Ta współpraca międzynarodowa może obejmować wymianę istotnych informacji dotyczących sztucznej inteligencji i jej potencjału w zakresie niekorzystnego lub pozytywnego wpływu na prawa człowieka, demokrację i praworządność.

Aby zapewnić monitorowanie i wdrażanie konwencji, każda ze stron będzie musiała wyznaczyć co najmniej jeden skuteczny mechanizm nadzoru na szczeblu krajowym. Na szczeblu Unii Komisja zapewni monitorowanie i wdrażanie konwencji zgodnie z Traktatami.

W motywach niniejszego wniosku dotyczącego zawarcia konwencji potwierdzono, że zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE Rada, na wniosek Komisji, powinna przyjąć decyzje ustalające stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach Konferencji Stron, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, w szczególności regulamin Konferencji Stron. Podczas negocjacji dotyczących regulaminu Konferencji Stron, który ma zostać przyjęty w drodze konsensusu w terminie 12 miesięcy od wejścia w życie Konwencji²⁶, Unia będzie dążyć do tego, aby zapewnić przyznanie jej 27 głosów, odzwierciedlających liczbę jej państw członkowskich. W przypadku przyznania Unii 27 głosów Komisja, reprezentując Unię, będzie dążyć do zapewnienia wzmocnionej koordynacji z państwami członkowskimi, aby przed Konferencją Stron wyrażać jednolite stanowiska i korzystać z przysługującego jej prawa głosu w imieniu Unii. Taka wzmocniona koordynacja ma szczególne znaczenie, biorąc pod uwagę fakt, że wszystkie państwa członkowskie są również członkami Rady Europy, a także biorąc pod uwagę szybko zmieniający się charakter sztucznej inteligencji oraz potrzebę posiadania spójnych globalnych ram w tej dziedzinie. W celu zapewnienia wzmocnionej koordynacji Rada powinna uczestniczyć w formułowaniu wszelkich stanowisk, niezależnie od ich charakteru, w tym stanowisk na podstawie art. 16 ust. 1 TUE i art. 218 ust. 9 TFUE. Jeżeli Unia, pomimo wszelkich starań, nie będzie w stanie osiągnąć wyniku przyznającego jej 27

²⁵ Zob. punkt 134 sprawozdania wyjaśniającego do Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności.

²⁶ Zgodnie z art. 30 ust. 3 konwencji wejdzie ona w życie *pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym pięciu sygnatariuszy, w tym co najmniej trzy państwa członkowskie Rady Europy, wyrazi zgodę na związanie się niniejszą Konwencją (...)*.

głosów, aby zapewnić Unii liczbę głosów odzwierciedlających jej wagę w Radzie Europy i umożliwiających jej odpowiednią obronę jej interesów, Komisja proponuje upoważnienie państw członkowskich, na podstawie art. 2 ust. 1 TFUE oraz przy pełnym poszanowaniu wyłącznej kompetencji Unii, do przystąpienia do Konwencji wraz z Unią.

Komisja zwróci się do każdego państwa członkowskiego o wysłanie po jednym przedstawicielu, który będzie towarzyszył przedstawicielom Komisji w ramach delegacji Unii na posiedzenia Konferencji Stron. Należy przestrzegać zasady lojalnej współpracy.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 w związku z jego art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2024/2218²⁷ Konwencję ramową Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności (zwaną dalej „Konwencją”) podpisano w imieniu Unii Europejskiej w dniu 5 września 2024 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Konwencja określa ogólne zasady i obowiązki, których strony Konwencji powinny przestrzegać w celu zapewnienia ochrony praw człowieka, demokracji i praworządności w odniesieniu do działań w ramach cyklu życia systemów sztucznej inteligencji.
- (3) W dniu 13 czerwca 2024 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły, na podstawie art. 16 i 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689²⁸, zawierające zharmonizowane przepisy, generalnie oparte na pełnej harmonizacji, które regulują wprowadzanie do obrotu, oddawanie do użytku oraz wykorzystywanie systemów sztucznej inteligencji w Unii. Przepisy te stosuje się bezpośrednio w państwach członkowskich, chyba że rozporządzenie to wyraźnie stanowi inaczej. Konwencja ma być wdrażana w Unii wyłącznie za pomocą rozporządzenia Parlamentu i Rady (UE) 2024/1689 oraz innego odpowiedniego unijnego dorobku prawnego, w stosownych przypadkach.
- (4) Działania w ramach cyklu życia systemów sztucznej inteligencji związane z ochroną interesów bezpieczeństwa narodowego wyłącza się z zakresu stosowania Konwencji. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689, które będzie głównym aktem prawnym Unii wykonującym Konwencję, wyłącza również ze swojego zakresu stosowania systemy sztucznej inteligencji wprowadzane do obrotu, oddawane do użytku lub wykorzystywane, ze zmianami lub bez zmian, wyłącznie do

²⁷ Decyzja Rady (UE) 2024/2218 z dnia 28 sierpnia 2024 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności, ST/12385/2024/INIT, Dz.U. L, 2024/2218, 4.9.2024.

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji) ([Dz.U. L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj)).

celów bezpieczeństwa narodowego, a także wyniki generowane przez systemy sztucznej inteligencji wykorzystywane w Unii wyłącznie do takich celów, niezależnie od rodzaju podmiotu prowadzącego te działania. Ponadto, jak przewidziano w art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), bezpieczeństwo narodowe pozostaje w zakresie wyłącznej odpowiedzialności każdego państwa członkowskiego. W związku z tym stanowisko Unii, które ma zostać wyrażone na Konferencji Stron ustanowionej na mocy Konwencji, powinno przestrzegać granic określonych powyżej. W szczególności Komisja powinna powstrzymać się na posiedzeniach Konferencji Stron od prowadzenia dyskusji lub zajmowania jakiegokolwiek stanowiska w odniesieniu do działań w ramach cyklu życia systemów sztucznej inteligencji związanych z ochroną interesów bezpieczeństwa narodowego.

- (5) Biorąc pod uwagę, że podmiotowy i przedmiotowy zakres Konwencji oraz jej przepisy materialne pokrywają się w dużym stopniu z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689, które jest uzupełnione przez inny odpowiedni unijny dorobek prawny, zawarcie Konwencji może mieć wpływ na wspólne unijne zasady lub zmieniać ich zakres w rozumieniu art. 3 ust. 2 TFUE. Taki inny odpowiedni unijny dorobek prawny obejmuje akty prawne mające na celu wykonywanie praw podstawowych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, takie jak unijne przepisy dotyczące niedyskryminacji, w tym dyrektywy Rady 2000/43/WE²⁹ i 2000/78/WE³⁰; dorobek prawny Unii w zakresie ochrony danych osobowych, w tym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679³¹ i (UE) 2022/2065³² mające na celu zapewnienie bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie środowiska internetowego, w którym przestrzegane są prawa podstawowe, w tym prawo do wolności wypowiedzi oraz prawo do otrzymywania i przekazywania informacji; rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej³³ oraz przepisy dotyczące bezpieczeństwa produktów i przepisy dotyczące odpowiedzialności za produkty wadliwe, w tym dyrektywa Rady 85/374/EWG³⁴. Unia posiada zatem wyłączną kompetencję zewnętrzną do zawarcia Konwencji. W związku z tym jedynie Unia powinna stać się stroną Konwencji.
- (6) Konferencja Stron będzie odgrywać istotną rolę w skutecznym wykonywaniu Konwencji, w tym poprzez formułowanie konkretnych zaleceń dotyczących jej interpretacji i stosowania. Konferencja Stron rozważy również ewentualne poprawki

²⁹ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ([Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22](#)).

³⁰ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ([Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16](#)).

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) ([Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1](#)).

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) ([Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1](#)).

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/900 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie przejrzystości i targetowania reklamy politycznej ([Dz.U. L 2024/900, 20.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/900/oj>](#)).

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2853 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie odpowiedzialności za produkty wadliwe i uchylenia dyrektywy Rady 85/374/EWG PE/7/2024/REV/1, Dz.U. L, 2024/2853, 18.11.2024.

do Konwencji. Zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE Rada, na wniosek Komisji, powinna przyjąć decyzje ustalające stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach Konferencji Stron, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, w szczególności regulamin Konferencji Stron. Podczas negocjacji dotyczących regulaminu Konferencji Stron, który ma zostać przyjęty w drodze konsensusu w terminie 12 miesięcy od wejścia w życie Konwencji, Unia będzie dążyć do tego, aby zapewnić przyznanie jej 27 głosów, odzwierciedlających liczbę jej państw członkowskich. W przypadku przyznania Unii 27 głosów Komisja, reprezentując Unię, powinna zapewnić wzmocnioną koordynację z państwami członkowskimi, aby w ramach Konferencji Stron wyrażać jednolite stanowiska i korzystać z przysługującego jej prawa głosu w imieniu Unii. Taka wzmocniona koordynacja ma szczególne znaczenie, biorąc pod uwagę fakt, że wszystkie państwa członkowskie są również członkami Rady Europy, a także biorąc pod uwagę szybko zmieniający się charakter sztucznej inteligencji oraz potrzebę posiadania spójnych globalnych ram w dziedzinie sztucznej inteligencji. W celu zapewnienia wzmocnionej koordynacji Rada powinna uczestniczyć w formułowaniu wszelkich stanowisk, niezależnie od ich charakteru, w tym stanowisk na podstawie art. 16 ust. 1 TUE i art. 218 ust. 9 TFUE. Jeżeli Unia, pomimo wszelkich starań, nie będzie w stanie osiągnąć wyniku przyznającego jej 27 głosów, aby zapewnić Unii liczbę głosów odzwierciedlających jej wagę w Radzie Europy i umożliwiających jej odpowiednią obronę jej interesów, Komisja powinna zaproponować upoważnienie państw członkowskich, na podstawie art. 2 ust. 1 TFUE oraz przy pełnym poszanowaniu wyłącznej kompetencji Unii, do przystąpienia do Konwencji wraz z Unią.

- (7) Komisja zwróci się do każdego państwa członkowskiego o wysłanie po jednym przedstawicielu, który będzie towarzyszył przedstawicielom Komisji w ramach delegacji Unii na posiedzenia Konferencji Stron. Należy przestrzegać zasady lojalnej współpracy.
- (8) W odniesieniu do wszelkich innych umów, które mogą zostać zawarte w przyszłości pod auspicjami Rady Europy lub na innych forach międzynarodowych, w tym w dziedzinie sztucznej inteligencji, a także w odniesieniu do wszelkich poprawek do Konwencji, podział kompetencji zewnętrznych między Unią a państwami członkowskimi należy oceniać w świetle szczególnych cech każdego takiego instrumentu. Niezwykle ważne jest, aby Unia i jej państwa członkowskie mogły nadal odgrywać bezpośrednią i aktywną rolę w wyrażaniu głosu Unii i obronie jej interesów, w sposób spójny i skoordynowany, w pełni zgodny z Traktatami.
- (9) Konwencję należy zatwierdzić w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii zawarcie Konwencji ramowej Rady Europy w sprawie sztucznej inteligencji, praw człowieka, demokracji i praworządności („Konwencja”).

Tekst Konwencji, która ma zostać zawarta, dołącza się do niniejszej decyzji jako załącznik I.

Artykuł 2

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii oświadczenia, które mają zostać przedłożone Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, dołączone do niniejszej decyzji w załączniku II.

Artykuł 3

Konwencję wdraża się w Unii wyłącznie za pomocą rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz innego odpowiedniego unijnego dorobku prawnego, w stosownych przypadkach.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...] r.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący